

ပထမနေ့..

ဖျတ်ခနဲ အကြည့်အရွေ့။

လင်းလက်သွားသော ကြယ်စင်တန်း၊ အိုး.. လှလိုက်တာ။

သစ်ပင်တန်းတစ်လျှောက်လုံး လန်းဆတ် သော ကိုယ်သင်းနံ့။

ရင်က သတ်မှတ်ထားသည်ထက် ပိုခန့်သွား သယောင်။

ဒုတိယနေ့..

ပြီးခနဲ ပြက်ခနဲ ဝင်းပလာသော အလှတရား။

အရောင်သာ ပြောင်းသွားသော်လည်း အဆင်းက မပြောင်း။

ပြီးစစဟု ဆိုရမှာလား။ နှုတ်ခမ်းထောင့်ကွေး လေးက အနေတော်။

တတိယနေ့..

သူမ၏ မျက်ဝန်းနက်ကို ထုပ်ပိုးပြီးအသင့် ဖျတ် ခနဲ လက်ခံရရှိသည်။

နောက် ပွင့်ဟသွားသောနှုတ်ခမ်း။

စတုတ္ထနေ့..

စူးစမ်းသောအကြည့်။

ပဉ္စမနေ့..

"တူတူရေဝါး"ဆိုသည်နှင့် သူမပြုံးရန်အသင့်။

ဆဌမနေ့..

လမ်းမပေါ် ဖျတ်ခနဲ..သူမလဲ အံ့အားသင့်သွား ဟန်၊

ဝမ်းသာလုံးဆိုမည်စိုး၍ သက်ပြင်းချရတာ အမော..

...နေ့..

တိုက်စစ်ဆင်ရန်အသင့်..

အေးမြသော သစ်ပင်တန်းရိပ်အောက် ပူပြင်း သောရင်နှင့် သူမကို

စောင့်နေမိသည်။

မကြာမီ လှမ်းလာတော့မည့် ခြေသံနီနီ။

နှလုံးသားထဲ မေ့ဆေးမသုံးဘဲ ရောဂါပေါင်းစုံ အသွင်းခံထားရသလို
မွန်းကြပ်။

အားလုံးပိုင်ဆိုင်သော ပဒေသာမြေပေါ် ပိုင်စိုး ပိုင်နင်း လှမ်းလာမည့်
သူမ။ ကျွန်တော့်အတွက် နတ်ဘုရား သာမက ကမ္ဘာလောကအတွက် နတ်ဘုရားမ။
သူမ လာရာလမ်းကို မျှော်မှန်းရင်း ခန္ဓာကိုယ်က နာမကျန်း ဖြစ်ချင်နေမိသည်။

"ဟော"

ထိတ်ခနဲခုန်သော ရင်ခုန်သံ အပြင်သို့ထွက်မကျစေရန် အမြန်
ဖုံးဖိထားလိုက်ရသည်။

ဖြည်းညင်းစွာ လျှောက်လှမ်းလာသော ခေတ်၏ သမီးပျို။
ဘယ်လိုကြည့်ကြည့် မရိုးနိုင်သော ပြုံးစေ့မျက်နှာလေး။ လွှတ်ခနဲ
ငေးကြည့်နေမိသည်။ တစ်ကမ္ဘာမျှသာ။

အသိတရားတို့ ရုတ်ခြည်းပြန်ပြေးကပ်ချိန်။

"ဟာ"

အလှနတ်ဘုရား၏ ကိုယ်သင်းနံ့က သူ့ကို ဖြတ်ကျော်နေပေပြီ။

ကမန်းကတန်းဖြင့် ခြေလှမ်းကို အမြန်ပြန်စ။

အလို၊ ခြေထောက်က သွေးကျပြီး ယိုင်နဲ့နေသလားလို့။

"မြိုင်"

ခေါ်သံကြောင့် မိန်းမလှလေး လှည့်ကြည့်သည်။ ထိုအကြည့် ၌ တင်
အပိုပါမလာသော ထိုမျက်နှာကို ဘယ်နားထားရမှန်းမသိ။

"အဟဲ"

ပြီးကြည့်သည်။ သာမန်အချိန်ထက် ပါးစပ်က ပိုပြနေမှန်း သိသည်။
သို့သော် လျော့မရတော့။

"တောက် ဒီပါးစပ်မှာ ဝက်အူပါရင်ကောင်းသား"

ဟု မဆီမဆိုင် တွေးမိသည်။ မှန်သည်။ ထိုသို့ပါမှ လိုသလောက်
ပြန်ရစ်ချမှ ကျမည့်အပြီးမျိုး။

"အောင်သူရိန်ပါ မှတ်မိတယ်မဟုတ်လား"

သူမမျက်နှာက ရှိုးတိုးရှုန့်တန့်။ သူကသာ အနားကပ်၍

"ပလာဇာမှာလဲ ခဏခဏဆုံတယ်လေ၊ ကိုယ်လဲ အဲဒီ ဖက် က"

သူမအမူအရာပျက်ချင် ချင်။ သူမ၏ လည်ကုပ်ကို အကြောင်း မဲ့
ပြန်ကုတ်သည်။ သူလဲ အား တင်းပြီး

"ကျွန်တော် နေ့စဉ် ဒီ လမ်းမှာ စောင့်ကြည့်နေတာ"

သူမ၏ မျက်နှာလေး ရဲ တက်လာသည်။ သူက ကတုန် ကယင် ဖြစ်နေ၍
ဘောင်းဘီ အိတ်ထဲ ထည့်ဖွက်ထားရသော လက်တစ်ဖက် ရှေ့ထုတ်ကာ

"နေ့တိုင်း ဒီလမ်းကို တစ် ယောက်တည်း လျှောက်တတ်လား"

သူ၏ အမေးကို ကြားလိုက် ရသောအသံက

"အောင်မလေးလေ တစ် ယောက်တည်း လျှောက်တာလား တဲ့၊ သူမို့လို့
မေးရက်တယ်၊ ဟဲ့ မြိုင် ပြောပြလိုက်လေ၊ ငါပါတယ်လို့"

ထိုသို့ အသံကျယ်ကျယ် ကြားလိုက်ရ၍ အံ့အားသင့်သွား သည်။
ထို့ကြောင့် ဘေးဘီဝေ ကြည့်ရင်း နှုတ်မှ

"ဘယ်က ကြားလိုက်ရတဲ့ အသံဆိုးပါလိမ့်"

သူ့စကားလဲကြားရော ထပ်ကြားရသည်က

"အောင်မလေး ကြောင်တောင်ကန်းနဲ့ လာတွေ့နေရတယ်၊ ဟဲ့ ငါဒီမှာဟဲ့၊ အောက်လဲငုံ့ကြည့်ဦး"

ထိုတော့မှ ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့

"ဟင်"

ဝှီးချဲလ်တစ်ခု။ ဝှီးချဲလ်ပေါ်ရှိနေသည်က

"ဟင် ဘယ်ကမျောက်ကြီးလဲ"

အံ့အားသင့်စွာ နှုတ်ကထွက်သွားသော စကားသံ။ တစ်ဖက် မှ ဆတ်ဆတ်ခါသွားပြီး

"ဟင် ကြည့်စမ်း ကြည့်စမ်း၊ ငါ့ကိုများ မျောက်ကြီးတဲ့"

ထိုစကားကြားတော့ မျက်လုံးအစုံ ပြူးကျယ်သွားပြီး

"ဟင် မျောက်က လူစကားတတ်တယ်ဟ"

ရုတ်တရက် လန့်အော်မိသည်။ ဒါကို တစ်ဖက်မှ ပို၍ ဒေါသ ထွက်ပြီး

"ဟင် ဒီကောင်လေး ပြောလေကဲလေပါလား၊ ဟဲ့ မြိုင်၊ နင် ဘယ်လိုလူနဲ့ တွေ့နေတာလဲ"

သူ့မျက်လုံးအပြူးကို မလျှော့နိုင်ဘဲ

"ဪ လူပဲ၊ ရုပ်ဆိုးလိုက်တာ၊ သူ့ကို ဘယ်သူတွန်းလာလဲ"

သူ့အမေးကို မြိုင်က ဒေါသထွက်ဟန်ဖြင့်

"ကျွန်မအဘွား၊ ကျွန်မတွန်းလာတာပေါ့၊ ဘယ်သူတွန်းလာ ရမှာလဲ"

"ဟင် မြိုင်တွန်းလာတာ၊ တွေ့လဲမတွေ့မိပါလား"

သူစကားကို အဒေါ်ကြီးက မျက်နှာရှုံ့မဲ့ပြီး

"ဘယ်တွေ့မှာလဲ၊ မျက်လုံးပေါ် တဏှာခိုးတွေချည်း ဝေနေတာကိုး"

"ဟင် တွေ့လိုက်ရလား၊ ဟင်း ရှက်စရာကြီး ခစ် ခစ်"

အရေးထဲ သူက မျက်နှာကြီးနီပြီး ရှက်နေသေး၏။

"အောင်မယ်၊ ဒီမျက်နှာပျက်ကြီးနဲ့ ရှက်နေသေး၊ နေ့စဉ်နေ့ တိုင်း ငါ့မြေးနဲ့ငါ ဒီလမ်းက လျှောက်နေကျ၊ ဒါကို နေ့တိုင်း မသမာတဲ့ မျက်လုံးကြီးနဲ့ လာချောင်းနေပြီးတော့များ၊ ဟဲ့ မြေးလေး"

"ရှင် အဘွား"

သူနတ်သမီးက ပြန်ထူးသည်။

"ညည်းကို ငါမပြောလား၊ ဒီကောင့်မျက်လုံးက မသမာပါဘူးလို့၊ တကတည်းတော် မြေးနဲ့အဘွား အတူလာတာ၊ အဘွားမမြင်ဘဲ မြေးပဲမြင်ရတယ်လို့၊ အမေနဲ့သမီးလာရင် သမီးပဲမြင်တယ်ဆိုတဲ့ မျက်လုံးမျိုး၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် နှာဘူးမျက်လုံးပါတော်"

အဘွား၏ စကားကို သူက ရှက်ဟန်နှင့် ရယ်ကြဲကြဲလုပ်လိုက်ပြီး

"ဟာ အဘွားကလဲ၊ အဘွားက လမ်းမှ လျှောက်မလာတာ ဘယ်မြင်ပါ့မလဲ"

"ဟဲ့ အောက်ပိုင်းချိနေပါတယ်ဆိုမှ ဘယ်လိုလမ်းလျှောက် မှာတုန်း၊ တကတည်း လေဖြတ်ထားပါတယ်ဆိုမှ သူ့ကို ကြိုးခုန်ပြရ မလို ဖြစ်နေပြီ"

"ကြိုးယူပေးရမှာလား"

"အဲဒီ ကြိုးနဲ့ နင့်လည်ပင်းသာစွပ်ဟေ့"

"အွတ်"

"ကဲ ငါ့မြေးသွားမယ်၊ ဒီဆန်ကုန်မြေလေးနဲ့ စကားပြောရတာ၊
ပြောရတဲ့ပါးစပ်ပါ လေဖြတ်ချင်ပြီ၊ ကဲ တွန်း"

"ဟုတ် အဘွား"

တွန်းလှည်းတစ်ခုနဲ့ မိန်းမလှလေးတစ်ယောက် သူ့ကို ဖြတ်
ကျော်သွားသည်။ ဟုတ်သား။ မြေးနှင့်အဘွား နှစ်ယောက်လာတာ
မြေးပဲမြင်တယ်ဆိုတော့ သူလဲလွန်လွန်းပါ။

ဖြစ်လည်းဖြစ်ချင်စရာ။

အရှေ့ဖက်တွေ့တော့လဲ သူမ၏ မျက်နှာကိုသာ တစ်မုံစိမုံကြည့် ရင်း။
နောက်ကျောကျော်သွားတော့လဲ သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်အလှတွင် နှစ် မျောရင်း
ဝိုးချဲလ်ကြီးတစ်ခုလုံး ကျော်ကျော်နေတော့တာပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ တစ်ယောက်တည်းမြင်နေတာ ဘယ်နှရက်တောင်ရှိ ပါ။

ခေါင်းသာကုတ်မိသည်။

ချစ်သူ၏ လာရာလမ်းကို လှမ်းမျှော်နေမိသည်။

ခါတိုင်း သူမအပြင်ထွက်လျှင် ဤလမ်းကသာ

ဘတ်(စ်)ကားစီးတတ်ကြောင်း မှတ်တမ်းများ ဖော်ပြချက် အရ သိထားရသည်။

နာရီကြည့်တော့ ရှစ်နာရီနှစ်ဆယ်။

ဒါဆို ဆယ်မိနစ်အတွင်း ဤကားဂိတ်သို့ သူမ ရောက်လာတော့မည်။

အရင့်အရင်နေ့များက ကိုယ်ပိုင်ကားဖြင့်သာ ခပ် ကျော့ကျော့

သွားလေ့ရှိသော်ငြား ယနေ့မှာတော့ ချစ်သတွန်းအားတစ်ခုတည်းနှင့်

လိုင်းကားတိုးစီးဖြစ်တော့မည်။

မွေးကတည်းက သေသည်အထိ(အဲလေ)ယနေ့အထိ လိုင်း

ကားတိုးမစီးဘူးသူ သူ့အတွက် အထူးအဆန်းသဖွယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ချစ်သူအတွက်
စွန့်စားရပေတော့မည်။

"ဟော သူမလာပြီ"

လှပသောခြေလှမ်းနှင့် ညင်သာစွာလှမ်းလာသော ချစ်သူ။

စိမ်းပြာရောင်ထီးကလေးမိုးထားသည့်အောက် ဝါဝင်းစိုပြည်သော အသားအရည်။

ထူးဆန်းသောလမ်းကို လျှောက်လှမ်းရသလိုမဟုတ်ဘဲ တစ် လှမ်းချင်း

"အဟဲ"

ဘယ်လိုမှ ပြန်လျှော့လို့မရသော အပြုံးမျိုးနှင့် ပြုံးပြုံးကြည့် နေသော

သူ့ကိုတွေ့တော့ သူမခြေလှမ်း တုံ့သွားသည်။

"ဟီးဟီးဟီး"

သုံးခွန်းသောရယ်နည်းကိုရယ်၍ အနားကပ်မည်ပြင်သည် နှင့်

"လာနော်၊ ခုထွက်မယ်၊ တော်ကြာထွက်မယ်၊ ထွက်ချင်ထွက် မယ်၊
လိုက်ရင်လာ လိုက်ရင်လာ"

ထမင်းငတ်နေသောငှက်ဆိုး ရုတ်တရက်ထအော်သလို စီညံ
သွားသောအသံ။

အင်္ဂုလိမာလမြင်ပါက ဘယ်မှမသွားတော့ဘဲ ကားဂိတ်မှာ ထိုင်၍
စိမ်ပြေနပြေဖြတ်ရလောက်သော လက်ညှိုးတထောင်ထောင် လုပ်လာသော
မြန်မာ့ကားစပယ်ယာ။ ဘာသာပြန်ရသော် အပို ပစ္စည်းကြီး။

သူနှင့်အတူ လေပြင်းဒဏ်ခံရ၍ ဘယ်နေရာထိထိ
ပြိုကျသွားလောက်သော ဇရပ်အို ကြီးလိုဘတ်(စ်)ကား။ ကားခေါင်းက
လမ်းလည်သွား၍ ခန္ဓာကိုယ် ကြီးက ဘေးလာကပ်သည်။

"လာ လာ လိုက်ရင်လာ ရောက်တယ်၊ ရောက်တယ်၊ ရောက် တယ်"

ဘယ်ကိုရောက်မှန်းလဲ မသိ။ ဘယ်ကိုသွားမှန်းမသိသော် ငြား ချစ်သူက
ထီးလေးပိတ်၍ ကားပေါ်တက်သည်။

"အဲ"

လိုင်းကားစီးဖူးသူ မဟုတ် သော်ငြား နှာခေါင်းက အရှေ့က
ဆွဲညှစ်လိုက်သလို ခန္ဓာကိုယ်က ကားပေါ် ပျော့ပျော့ကြီးပါတက် သွား၏ ။

"ဆွဲဆရာရှေ့ ရှေ့မှတ် တိုင် လူတင်မယ်"

သူအပေါ်ရောက်သည် နှင့် ကားလေးက ဂလုံးဂလန်းနှင့်

ဆောင့်ထွက်သွားလေရာ

"အို အမေ"

"ဟာ လုပ်ကြပါဦး"

"ဟဲ့ ဘာလိုက်ကိုင် အို"

ကားကို စီးလေ့စီးထမရှိသူမို့ ကျပ်ညပ်နေသောလူများ အလည်
ဘာကိုင်လို့ ကိုင်ရမှန်းမသိဘဲ ကိုင်မိကိုင်ရာ လိုက်ကိုင်မိသည်။

"ဟ ဟ လုပ်ကြပါဦး၊ လုပ်ကြပါဦး"

ခလောက်ဆန်နေသောကားထဲ သူတစ်ယောက်တည်း ရုန်း ရင်းဆန်ခတ်
ဖြစ်နေသည်။ ဒါကို ရိပ်မိသော ကားဆရာက

"ဟ ဟိုလူ ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ကွင်း(ဂွင်း)ဆွဲလေ၊ ကွင်းဆွဲ"

စပယ်ယာစကားကြားတော့ သူလဲ ခေါင်းနပန်းကြီးသွားပြီး

"အာ လူကြားထဲ ဘာကွင်းဆွဲရမှာလဲ၊ လူကို ဘယ်အစား မှတ် နေလဲ"

သူ၏ အော်သံ။ ဒါကို စပယ်ယာက စိတ်ပျက်ဟန်ဖြင့်

"ဟာ ခင်ဗျားကလဲ ကိုယ်သန်ရာတွေးနေတော့တာပဲ၊ ကား
အပေါ်တန်းမှာရှိတဲ့ လက်ကိုင်ကွင်းဆွဲထားလို့ ပြောတာဗျ၊ တကတည်း"

ထိုတော့မှ သူမော့ကြည့်မိသည်။

ဪ ဟုတ်သား၊ ကားခေါင်မိုးတန်းတွေနားမှာ လက်ကိုင် ကွင်းတွေ
ချထားပေးသည်ပဲ။

သူ မိရာကွင်းတစ်ခု လှမ်းဆွဲလိုက်သည်။ ထိုတော့မှ သူလဲ
အနေမှန်သွားဟန်။

မြိုင်ဆိုသော ချစ်သူကို လှမ်းကြည့်မိသည်။ ချစ်သူက သူနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်း၌ လက်ကိုင်ကွင်းလေးတစ်ခု ဆွဲကိုင်ရင်း မယိမ်းမယိုင် ကပ်ပါလာသည်။

"အလည်ကလူကြီး ရှေ့နည်းနည်းတိုးလေဗျ၊ အရှေ့မှာ ပွဲက လို့တောင်ရတယ်"

စပယ်ယာစကား။ ခြေတစ်ချောင်းချစရာနေရာပင် ကတ် သီးကတ်သပ် ရှာဖွေနေရတာ ကိုမှ ပွဲကလို့ရတယ်တဲ့။ ဇာတ်ပွဲတွေက များ ဒီလောက်တောင်ကျဉ်းသလား စဉ်းစားစရာ။

ဘာမှမပြောတော့ဘဲ အရှေ့ကိုတိုးလိုက်သည်။ ချစ်သူနှင့် နီးရမည်ကိုး။

လူက ကြပ်နေသမို့ တော် ရုံနှင့်က တိုးမပေါက်။ ကြားထဲမှာ လူကြီးနှစ်ယောက်နှင့် အဒေါ်ကြီး တစ်ယောက်တို့ ခံနေသေးသည် ကိုး။ သူကြိုးစား၍ ငါးဖယ်တိုးတိုး ကြည့်သေး၏ ။

"ကဲ ရှေ့မှတ်တိုင်ဆင်း မှာလေးတွေ ပြင်ထား၊ ကြိုပြီး ထွက် ထားနော်၊ ကားပေါ်ကျန်မှ စိတ် မဆိုးနဲ့"

အော်သံကြားတော့ ချစ်သူ ခြေလှမ်းရွေ့သွားတာ တွေ့ရသည်။ သူလဲ ကမန်းကတန်းနှင့် ကြိုထွက် သည်။ သို့သော် ချစ်သူနားတော့ မရောက်နိုင်။

"ကျွီ"

"ကဲ မှတ်တိုင်ရောက်ပြီ၊ ရောက်တယ်၊ ရောက်တယ်၊ ရောက် တယ်၊ ခရီးသည်များ အဆင်း ဦးစားပေးပါ"

ချစ်သူက ကားအပြင်ရောက် အောင် တိုးဆင်းစဉ် "ဘုတ်"

"ဟာ"

သူ့ခြေရင်းနား ကျကျန်ရစ်သော မိန်းမကိုင်ပိုက်ဆံအိတ်။

သူမကိုကြည့်တော့ အရိပ်အယောင်မျှ မမြင်တော့။

"ပိုက်ဆံအိတ် ကျကျန်ခဲ့ပြီ"

သူလဲ ရရှိသော အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံဘဲ ပိုက်ဆံ အိတ်ကို ကောက်၍ အပြေးတစ်ဝိုင်း ဆင်းလိုက်သည်။

"ဟုတ်ပြီ၊ ပိုက်ဆံအိတ်ပြန်ပေးရင်း ဇာတ်လမ်းဆင်လို့ရပြီ ဟီဟီ"

ရုတ်ခြည်း ရုပ်ရှင်ထဲမှ ပြကွက်များ ပြေးမြင်မိသည်။ မင်းသမီး ပိုက်ဆံအိတ်ကျ။ မင်းသားက လိုက်ပေး။ ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှာ အဖိုးတန် အမွေအနှစ်များ။ မင်းသမီးက မျက်ရည်ဝိုင်းကာ ကျေးဇူးတင်။ ငြိ။ အဟိ။ ထို့ကြောင့် ထွက်လုဆဲဆဲကားကို

"ခဏလေး ခဏလေး ဆင်းမလို့"

ဟုအော်ရင်း ပိုက်ဆံအိတ်ကိုကိုင်ရင်း သူမကိုမီရန် ပြေး အဆင်း

"ခါးပိုက်နှိုက်၊ ခါးပိုက်နှိုက်ဗျို့၊ လုပ်ကြပါဦး"

ကားပေါ်မှအော်သံ။ သူမကြားတော့။ ဇောကပ်နေပြီမို့ ပိုက်ဆံ အိတ်ကို ဆွဲရင်း ချစ်သူနောက် ကမန်းကတန်း ပြေးလိုက်မိသည်။ သူ၏ အနောက်တွင်ကား ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြင့်

"ခါးပိုက်နှိုက်၊ ခါးပိုက်နှိုက်ဗျို့၊ လုပ်ကြပါဦး"

"ဘယ်မှာလဲ ခါးပိုက်နှိုက်၊ ဘယ်မှာလဲ ခါးပိုက်နှိုက်"

"ဟိုမှာ ဟိုမှာ ပိုက်ဆံအိတ်ယူပြီးပြေးပြီ"

"ဟေ့ ဟေ့ လိုက်ကြဟေ့ လိုက်ကြ"

အနောက်မှာ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ။

သူသတိမထားမိ။ ချစ်သူကိုမီရန်သာ ခြေလှမ်းကို အရှိန်မြှင့်၍

သို့နောက် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ တုတ်တပြက်စားတပြက်နှင့် လူအုပ်ကြီး။

"ခါးပိုက်နှိုက်ပါဗျို့။"

"ဒီမှာ ဒီမှာ"

သူ့အော်သံကြောင့် ကားလမ်းတစ်ဖက် ဖြတ်ကူး ရန်ပြင်နေသော
ချစ်သူခြေလှမ်း ရပ်တန့်သွား၏။

ချွေးသံတရွဲ့ရွဲ့နှင့် သူ အနားကို ကပ်သွားလိုက် သည်။
အမောတကောပြေးလာရ၍ သူ စကားပင် မပြော နိုင်သေး။

"ဟူး"

အမောဆိုလှဆိုခင် ဖြစ်နေသောသူ့ကို သူမက ကြောင်ငေးကြည့်သည်။
သူက အစွမ်းကုန်ပြုံးရင်း

"ပိုက်ဆံအိတ်၊ ပိုက်ဆံအိတ်ကျကျန်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား၊ ဟူး
မောလိုက်တာ"

မောနေသည့်ကြားက သူ ပိုက်ဆံအိတ်ကို ထောင်ပြလိုက် သည်။ သူမက
သူ့ကို ကြောင်ငေးကြည့်နေသေး၏။ နောက်မှ သတိရ ပြီး ခေါင်းကိုယမ်းကာ

"ဟင့်အင်း မကျန်ခဲ့ပါဘူး"

"ဟင်"

အံ့အားသင့်သွားသေး၏။ နောက်မှ သူမရှက်နေမှန်း သတိ
ထားမိသေးသည်။ ထို့ကြောင့် သူက ပြုံးရင်း

"မညာနဲ့၊ ညာရင် ငရဲကြီးတတ်တယ်"

သူမ သူ့စလင်းဘတ်ကို မသင်္ကာသလို ပြန်ဖွေရှာပြီး

"မကျန်ခဲ့ပါဘူး၊ ဒီမှာပါတယ်"

စလင်းဘတ်ထဲမှ ပိုက်ဆံအိတ်တစ်ခု ထုတ်ပြသည်။

"ဟာ"

ပိုက်ဆံအိတ် နောက်တစ်ခုမြင်တော့ သူ့အံ့အားသင့်သွား သည်။

နောက်မှ သတိရကာ သူကရယ်ရင်း

"ဟင် ပိုက်ဆံအိတ်က နှစ်အိတ်တောင် ကိုင်တာလား၊ သိပ်

နောက်တာပဲ၊ ဟဲဟဲ၊ ကားပေါ်မှာ ကျကျန်ခဲ့တာလေ၊ ဒီတစ်အိတ်က"

သူမ မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး

"မကျန်ခဲ့ပါဘူး၊ ဒီမှာပါတယ်လေ"

ထိုတော့မှ သူလဲ မျက်လုံးပြူးသွားပြီး

"ဟင် ဒါ ဒါဆို ဒီပိုက်ဆံအိတ်က"

သူမက လက်ညှိုးပြန်ထိုးရင်း

"သူယူလာတာလေ"

"ဟင် ဒါ ဒါဆို"

"ပိုက်ဆံအိတ်ဖွင့်ကြည့်ပါဦး၊ မှတ်ပုံတွင်တွေ ပါရင်ပါမှာပေါ့"

ကမန်းကတန်း ပိုက်ဆံအိတ်ဖွင့်ကြည့်တော့

"ဟာ"

အိတ်အတွင်းမှာပါသော မှတ်ပုံတင်က သူမမှတ်ပုံတင်မဟုတ်။

ပိုက်ဆံရေကြည့်တော့ အားလုံးပေါင်းလေးထောင်။

"ဟင် ဒါ ဒါဆို"

သူတို့ပိုက်ဆံအိတ်ဖွင့်ပြီး ခေါင်းချင်းဆိုင်နေစဉ်မှာပင်

"ဟင် ဟိုမှာတွေ့ပြီ တွေ့ပြီ"

"ဟေ့ ခါးပိုက်နှိုက်တွေ့ပြီဟေ့"

အော်သံနှင့်အတူ ပြေးလာသောလူတစ်စု။ သူတို့ကြောင်ငေး

ကြည့်နေစဉ်မှာပင် သူတို့ကို ဝိုင်းရံလိုက်သည်။

"မလွတ်စေနဲ့ဟေ့"

"အောင်မာ မိန်းကလေးလဲ ပါတယ်ဟ"

"သူတို့က ဝေစုတောင်ခွဲနေပြီ"

ဘာဖြစ်မှန်းမသိဘဲ သူတို့လဲ ပိုက်ဆံအိတ်ကြီးဖွင့်ပြီး ငေး

ကြည့်နေမိကြသည်။

"ဟေ့ မလွတ်စေနဲ့နော်"

"ဒီကောင်တွေ ကားပေါ်မှာ သောင်းကျန်းနေတာကြာပြီ"

စသည်ဖြင့် ညာသံပေးနေ၍ သူလဲ အံ့အားသင့်ပြီး

"ဘာဖြစ်နေကြတာလဲဗျာ"

သူ့အမေးကို တစ်ယောက်က

"အောင်မာ ခါးပိုက်နှိုက်ကများ နှိုတ်ထုပ် နှိုက်ထည် အဲလေ ခိုးထုပ်

ခိုးထည်နဲ့မိနေတာကိုများ အတည်ပေါက်နဲ့ ညာနေတာလား"

"ဟုတ်ပါ၊ မင်းလက်ထဲက ပိုက်ဆံအိတ်က မင်းကားပေါ်က

နှိုက်လာတာမဟုတ်လား"

"ဟင်"

ထိုတော့မှ သူတို့လဲ သဘောပေါက်သည်။ ပိုက်ဆံအိတ်က သူမပိုက်ဆံအိတ်မဟုတ်။ ကား ပေါ်မှာကျနေတာကို သူက ဇောကပ်ပြီး ပြေးလိုက်ပေးမိတာ။ ထို့ကြောင့် ပျာပျာသလဲဖြင့်

"ဟာ နေပါဦး၊ ရှင်းပြပါ ရစေဦး၊ ဒီပိုက်ဆံအိတ်က"

သူ့စကားမဆုံးခင်

"အာ ရှင်းနေကြာတယ် ကွာ၊ တို့အရင် ရှင်းလိုက်ရအောင်"

"ကောင်းတယ်၊ တစ်ခါ တည်းရှင်းလိုက်တာ ကောင်း တယ်"

လူအများ ရှေ့တိုးလာစဉ်

"ဦး"

"ဘာဖြစ်တာလဲဟေ့"

ခရာမှုတ်သံနှင့်အတူ ကြားရသောအသံများ။ ကြည့်လိုက် တော့ ပြည်သူ့ရဲနှင့် လူတချို့။

သူတို့ကို ဝိုင်းထားသော သူများက

"ဒီမှာလေ ခါးပိုက်နှိုက် စုံတွဲ၊ ခိုးထုပ်ခိုးထည်နဲ့မိလို့၊ အဲဒါ ဝိုင်းဖဲ့မလို့"

စုံတွဲဟူသောစကားကို သာယာချင်သေး၏ ။ သို့သော် ခါး ပိုက်နှိုက်ကြီး ရှေ့ကပါနေတော့ နားထောင်မကောင်း။ သူမကြည့် တော့လဲ မျက်နှာအပျက်ပျက်အယွင်းယွင်း။ မကြုံဘူးသောအခြေ အနေမို့ ဖြေရှင်းရခက်နေပုံ။ ထို့ကြောင့် သူကသာ

"မဟုတ် မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ကားပေါ် ပိုက်ဆံအိတ်ကျလို့ အဲဒါ မြိုင် မြိုင်ပိုက်ဆံအိတ်မှတ်လို့"

သူစကားမဆုံးခင် အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက်က

"ကျွန်မပိုက်ဆံအိတ်ပါတော်၊ ကားပေါ်ကျရင်လဲကောက်ပြီး
ပြေးဆင်းစရာမလိုဘူး၊ အခုဟာက တမင်သက်သက်"

"ဟုတ်တယ်၊ ဒီကောင်ကားပေါ်တက်ကတည်းက ဟိုလူခါး နှိုက်၊
ဒီလူခါးနှိုက် ကျွန်တော်တွေ့တယ်"

လိုင်းကားမစီးတတ်၍ ယိုင်ထိုးနေခြင်းက အမှုကြီးတစ်မျိုး။ သူလဲ
ဘယ်လိုရှင်းပြရမှန်းမသိခင် တာဝန်ရှိသူများက

"ကဲကဲ ဘာမှပြောမနေကြနဲ့တော့၊ ဒါဟာ တရားဥပဒေနဲ့
ပတ်သက်တာမို့ ရဲစခန်းရောက်မှရှင်းကြ"

"ဗျာ"

"ရှင်"

ဘာမှမပြောနိုင်တော့။ အချစ်အတွက် တစ်ချက်ကလေး
ဆတ်ဆလူးထတာနဲ့ ရဲစခန်းရောက်ပြီ။
